

Şiddetli Baskı Dalgası, İran'ın Siyasi Tutsaklarını Serbest Bırakmak İçin Küresel Hareketi Genişletiyor

09.06.2021 • İran Komünist Partisi MLM • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı *Oil, Power&Empire* kitabının yazarı ve *Revolution (revcom.us)* gazetesinde yazar olan Larry Everest tarafından İran'daki siyasi mahkumların durumları ve acil olarak harekete geçilmesi çağrısıyla *CounterPunch* sitesi için yazılmış bir "acil çağrı" yazısıdır. Yazının kaynağı linktedir.

Mahkeme salonunda yanında duran ve #FreeNahid diyerek talepte bulunan binlerce insanı hayal etmeli.

Mariam Claren, 28 Nisan'da ilk kez İran mahkemesi huzuruna çıkmadan önce, 66 yaşındaki, Almanya-İran çifte vatandaşı ve kadın hakları aktivisti olan tutuklu annesine böyle söyledi.

Dünyanın İran'a olan ilgisi büyük ölçüde hükümetler (İran, ABD ve diğer büyük güçler) arasındaki nükleer müzakerelere odaklıyken, İslam Cumhuriyeti, kapsamlı ancak büyük ölçüde bildirilmeyen keyfi bir tutuklama dalgası başlattı.

Bu da İran'da yeni protestolara, siyasi mahkumların cesur direnişine ve özgürlüklerini talep eden akrabalar, eski mahkumlar, insan hakları örgütleri, sanat kuruluşları ve diğer destekçilerin büyüyen küresel hareketine yol açtı. İran'ın tüm siyasi mahkumları için parmaklıklar ardında konuşmaya devam eden, şimdi hapiste olan ünlü avukat Nasrin Soutedeh, geniş bir uluslararası destek gördü.

Nahid Taghavi de bu siyasi mahkumlardan biri. Claren, "Annem 151 gün boyunca hücre hapsinde tutuldu" diyor, "ve hukuk danışmanı olmadan 80 kez -toplam 1000 saat - sorguya

çekildi". "Şeker ve tansiyon hastasıdır ve *Guardian*'a (7 Aralık 2020) söylediğim gibi, inançları nedeniyle hapsedildiğini düşünüyor."

Uluslararası Af Örgütü, Taghavi'yi "derhal ve koşulsuz olarak serbest bırakılması gereken" bir "düşünce mahkumu" olarak nitelendiriyor. 17 Mayıs tarihli basın açıklamasında Claren, annesinin hücreden nakledildiğini ve 13 Haziran'da yargılanıp olası bir cezaya çarptırılacağını belirtti.

Claren, "Annemin tutuklanmasıyla ilgili farkındalığı artırmak için yaklaşık 40.000 imza toplayan #FreeNahid kampanyasını başlattım" diyerek devam ediyor. "Ama annemin davası bir balonun içinde yaşadığımı fark etmemi sağladı: Yüzlerce hatta binlerce mahkûm aynı tacize uğruyordu ve onun davası da bir istisna değildi."

Böylece Claren, diğer akrabalar, eski mahkumlar, Nobel Ödüllü Jody Williams, roman yazarı Ariel Dorfman, yazar ve aktivist Gloria Steinem, kadınların üreme haklarını savunan ve bu kampanyanın kurucularından biri olan Carol Downer, *Kafesi Yak/Kuşlara Özgürlük* hareketinin sözcüsü Kave Milani ve 1.500'den fazla sosyal adalet aktivisti, sanatçı, akademisyen, inanç lideri, tıp uzmanı ve "**Acil Durum Çağrısı, İran'daki Siyasi Mahkumların Yaşamları Tehlikede, Şimdi Harekete Geçmeliyiz**" açıklamasını imzalayan diğerleri de dahil olmak üzere vicdanın önde gelen seslerine katıldı. *Acil Durum Kampanyasından İran'ın Siyasi Tutsaklarını Özgürleştirmeye Çağrı*, İran'ın TÜM siyasi mahkumları için özgürlük talep ederken, ABD'nin İran'a yönelik herhangi bir saldırganlığına, zorbalığına veya yaptırımına da karşı çıkıyor.

Kasım 2019: Büyük Ayaklanma Teokratları Sarstı

Kasım 2019'da, İran'ın yönetici teokratları, 1979'da iktidara geldiklerinden bu yana karşılaştıkları en güçlü isyanlardan biriyle sarsıldı. Bu, rejim değişikliğine yönelik ABD'den ilham alan bir çaba değil, büyük ve küçük en az 90 kasabayı içeren ve genellikle en yoksul mahallelerde yoğunlaşan aşağıdan gelen kitlesel bir ayaklanmaydı.

Güvenlik ve silahlı kuvvetler hızla alana sokuldu ve saldırı ateşine başladı. Yüzlerce kişi öldürüldü ve altı ila sekiz bin kişinin tutuklandığı bildirildi. İran İslam Cumhuriyeti, protestoların

“ulusal güvenliğe tehdit” olduğu bahanesiyle kanlı baskılarını meşrulaştırmaya çalıştı.

Bu ayaklanma ve 2017’deki bir diğer ayaklanma son derece önemliydi. “*Kafesi Yak, Kuşlara Özgürlük*” hareketi, ayaklanmayla ilgili “tüm İran toplumuna nefes aldırdı” diye yazıyor. İran’ın baskıcı teokratları bunu, geniş, genç ve militan karakteri de dahil olmak üzere tüm sistem için ciddi bir tehdit olarak gördüler. “Rejim, kendi yönetimine yönelik böylesine gerçek bir tehdide izin vermemekte son derece ciddi. Bu yükselişin, en radikal devrimci toplumsal değişim ihtiyacının bakış açısı ve programı ile aşılanmadığından emin olmak istiyorlar” diyor *Kafesi Yak* hareketi[i].

Ekim 2020 — Devasa Yeni Keyfi Tutuklama Dalgası

2019 ayaklanmasının yıldönümü yaklaşırken, 2020 Ekim ayının başından itibaren, İslam Cumhuriyeti büyük bir yeni keyfi tutuklama dalgası başlattı. Sanatçılar, aydınlar, kadın hakları savunucuları, azınlık ulusları ve dini gruplar, radikaller, devrimciler, film yapımcıları, çifte uyruklular ve diğerleri hedef alındı ve hapsedildi.

Birkaç örnek vermek gerekirse:

* **İngiliz-İran vatandaşı** ve işçi hakları aktivisti **Mehran Raouf**, Uluslararası Af Örgütü’ne göre sağlığı risk altında olmasına rağmen “uzun süreli hücre hapsinde tutuluyor”.

* Tanınmış film yapımcıları **Mohammed Rasoulof** (*Kötülük Yok* isimli filmine internet erişimi mümkün) ve **Jafar Panahi** hem tutuklanma hem de hapis cezasıyla karşı karşıya kaldılar ve şu anda hapiste olan belgesel yapımcısı **Mohammad Nourizad**’ın ölümünün çok yakın olduğu bildiriliyor.

* İranlı-İsveçli akademisyen **Ahmadreza Djalali**’nin, günün her saati yanan parlak ışıklarla uyanık tutulduğu sıkışık bir hücrede aylarca uzun süreli hücre hapsinin bir sonucu olarak ölümün eşiğinde olduğu bildiriliyor.

* **Kadın siyasi mahkumlar**, evlerinden ve ailelerinden keyfi olarak uzaklaştırılmak da dahil artan şekilde psikolojik işkenceye maruz bırakılıyorlar.

* İnan'daki yaklaşık 300.000 kişilik en büyük gayrimüslim dini azınlık olan **Bahailer**, yoğun zulüm, tutuklama ve saldırıyla karşı karşıya.

ABD menşeli İnan İnsan Hakları Merkezi'nden Hadi Ghaemi, "İnan'daki baskıyı her zaman dile getiriyoruz" diyor (1979 yazında ve 1980 baharında İslam Cumhuriyeti muhaliflerini ezmeye ve konsolide olmaya çalışırken İnan'dan haber yapıp ilk elden gördüğüm bir şey).

Ghaemi, "Ancak baskının derecesi Kasım 2019'da gerçekten yeni bir seviyeye ulaştı " diyerek devam eder. "İnan'da hayatın her kesiminden barışçıl eylemcilere yönelik zulüm ve kovuşturmaların sayısı muazzam bir şekilde artıyor. Meydan okuyan, eleştiren veya çözüm isteyen herkes hapse atıldı. Size yazarlardan, gazetecilerden, sanatçılardan, yönetmenlerden, kadın hakları aktivistlerinden örnekler vereceğim. Talepleri ne kadar küçük veya büyük, siyasi veya siyasi olmayan olursa olsun, sonunda hapse giriyorlar" diyor ve cezalar artık ortalama 7-10 yıl hapis cezası şeklinde. "Aileleri ve sevdikleri üzerindeki etkisini hayal edin."

Üstüne üstlük İslam Cumhuriyeti "itiraflar" için zorlamaya çalışırken, sahte "yargılamalar" yürütür ve vahşice kırbaçlama cezaları uygular; işkence, hücre hapsi, yasal hak ve tıbbi yardımlardan (COVID İnan hapisanelerinde şiddetle devam ederken) mahkum bırakılma gibi uygulamalara maruz kalır. Bu vahşi baskı, keyfi idamları da içeriyor: Uluslararası Af Örgütü'ne göre, İnan geçen yıl aralarında; gençlerin, siyasi muhaliflerin ve gazetecilerin de bulunduğu en az 246 kişiyi idam etti.

Baskı - İlham Veren Kahramanlık ve İnan'ın Siyasi Mahkumlarına Destekle Karşılandı

Tutukluların açlık grevi yaptığına dair sık sık haberler var - örneğin Saba Kord Afshari, bozuk sağlık durumuna rağmen annesi Raheleh Ahmadi'nin gözaltına alınmasını protesto etmek için şimdi açlık grevinde.

İnan Yazarlar Derneği - PEN'in desteğiyle - aşırı baskı altında olmasına rağmen düşünce mahkumlarının infazını kınadı. Aralarında Suriye'deki Kürt mücadelesi üzerine bir kitap çevirdiği için 11 yıl hapis cezasına çarptırılan Arash Ganji de dahil olmak üzere birçok üye hapiste.

İnan'da sekiz buçuk yıldır tutuklu bulunan *Gazeteciler ve İnsan Hakları Savunucuları Merkezi* üyesi Narges Mohammadi, Navid Afkari'nin iki kardeşinin hücre hapsine alınmasını protesto

çağrısında bulunuyor. Afkari, 2018 kitlesel isyanının bir parçası olduğu için geçen yıl idam edilen İranlı güreş şampiyonuydu. Kardeşleri 54 ve 27 yıl hapis cezasına çarptırıldı ve şimdi idam tehdidiyle karşı karşıya.

İşçi grevleri ve sokak protestoları sıklıkla görülüyor-burada vatandaşlar dükkanlarının kapatılmasını protesto etmek için yürüdüler ve "Siyasi mahkumlar serbest bırakılmalı!" sloganları attılar. 10 Mayıs'ta, güvenlik güçleri, Beluç azınlığına mensup bir çocuğun başından vurularak öldürülmesinin ardından İran'ın güneybatısındaki Iranshahr'da toplanan protestoculara ateş açtı.

Rolling Stone, "Bir grup İranlı müzisyenin, sanatçıların İran'da karşılaştığı sansür ve zulüm hakkında farkındalık yaratmak için yeni bir derleme olan *Homanity*'ye katkıda bulunduğunu rapor etti. Crowdsourcing İnsan Hakları ve Demokrasi Konseyi tarafından yönetilen derleme, 7 Mayıs'ta yayınlanacak."

Uluslararası Af Örgütü ve İran'daki İnsan Hakları Merkezi de dahil olmak üzere birçok insan hakları grubu, PEN ve *Ms.* de dahil yazar ve sanatçı grupları, İran'ın siyasi mahkumlarının istismarına karşı aktif olarak konuştu. Avrupa'da "*Kafesi Yak, Kuşları Özgür Bırak*" hareketi serbest bırakılmaları için protestolar düzenledi. Mariam Claren gibi mahkumların akrabaları ve destekçileri de sevdiklerinin özgürlük mücadelesi için #FreeNahid, #FreeNazanin, #FreeAnoosheh, #FreeNasrin, #FreeThemAll ve daha fazlasıyla online kampanyalar başlattılar.

"Acil Durum Çağrısı, İran'daki Siyasi Mahkumların Yaşamları Tehlikede, Şimdi Harekete Geçmeliyiz"

İran'ın Siyasi Mahkumlarını Serbest Bırakma Kampanyası, Mart 2021'de İran'ın siyasi mahkumlarının destekçileri, arkadaşları, aileleri ve Avrupa'daki Kafesi Yak hareketiyle dayanışma amacıyla başlatıldı. Bu kampanya bu ülkenin içerisindeki-"canavarın kalbinde"-bizler tarafından başlatıldı ve bizler tarafından, İrandakileri, iki gerici ve miadı dolmuş güç olan Amerika ve İran İslam Cumhuriyeti birbirleriyle çarpışırken desteklemek için sürdürülüyor. Bununla beraber İran İslam Cumhuriyeti'nin baskıcı yapısı Amerika'nın ve/veya İsrail'in acımasız yaptırımlarını, tehditlerini ve saldırılarını meşrulaştırmak için kullanılmamalıdır.

İran halkının yanında olmak, bu ülkenin İran'ı tehdit etme, müdahale etme ve İran'a saldırma geçmişi göz önüne alındığında şu anda ABD'deki insanlar için özellikle önemlidir. ABD, İran ve diğer küresel güçler şimdi 2015 nükleer anlaşmasını canlandırmak için görüşmelerde bulunuyorlar ve medyada İran'ın siyasi mahkumlarının ilgili farklı taraflarca çeşitli şekillerde piyon veya pazarlık malzemesi olarak kullanılabilceği yönünde spekülasyonlar var.

Bu, Acil Durum Çağrısı'nın tutumunu daha da güncel ve önemli kılıyor: *ABD ve İran hükümetleri ulusal çıkarlarına göre hareket ediyorlar. Ve bu durumda, biz Amerika ve İran halkları, dünya halklarıyla birlikte, daha iyi bir dünyaya ulaşmanın bir parçası olarak ortak çıkarlara sahibiz: İran'ın siyasi tutsaklarını savunmak için birleşmek. ABD'de, İran İslam Cumhuriyeti'nin bu alçak baskısına karşı çok geniş bir şekilde birleşmek ve ABD hükümetinin İran halkına daha da dayanılmaz acılar getirecek her türlü savaş girişimine aktif olarak karşı çıkmak için özel bir sorumluluğumuz var.*

Adaleti savunan ve daha iyi bir dünya için özlem duyan herkes, İran'ın siyasi tutsaklarını ŞİMDİ serbest bırakma davasına katılmalı!

CounterPunch okuyucularını bu hareketi desteklemede bana katılmaya çağırıyorum!

[i] "Bu isyanların özü esas olarak yoksul gençlikti. İran'daki resmi gazetelere göre, Tahran ve Meşhed gibi mega şehirlerin çevresindeki nüfusun üçte biri gecekonducularda yaşıyor. 2017 itibarıyla, 19 milyon İranlı, uyuşturucu bağımlılığıyla dolu çok fakir gecekondu kasabalarında yaşıyordu."